СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України у Хмельницькій області
Слідчий відділ
вул. Героїв Майдану, 19, м. Хмельницький, 29000, тел. (0382) 65-76-91
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hml@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001734

_____ № _____ На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Хмельницький 21 серпня 2025 року

Старший слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу Управління Служби безпеки України у Хмельницькій області підполковник юстиції Топільчук Андрій Анатолійович, розглянувши матеріали досудового розслідування № 22016240000000032, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 31.10.2016, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277 та 278 КПК України,
-

ПОВІДОМИВ:

Дубовика Сергія Вікторовича, 11.07.1984 р.н., уродженця с. Хворостянівка, Старобільського району, Луганської області, зареєстрованого за адресою: с. Хворостянівка, Старобільського району, Луганської області, вул. Гагаріна, 7, фактично проживаючого за адресою: м. Луганськ, вул. 3-я Будівельна, 45, раніше судимого згідно ст. 89 КК України,

про те, що він підозрюється в **участі у терористичній організації**, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 1 ст. 258-3 КК України**.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні яких підозрюється Дубовик Сергій Вікторович.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки (далі за текстом – ВР УРСР) схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що ВР УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація (далі за текстом – РФ).

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії й Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання, згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975, поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності, чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом Організації Об'єднаних Націй (далі за текстом – ООН).

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань по Заключному акту Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14.01.1998 №13/98-ВР та Федеральним Законом РФ від 02.03.1999 № 42 ФЗ). Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного договору, РФ зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Положеннями ст.ст. 1-3 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і

соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Відповідно до ст.ст. 72, 73 Конституції України, питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією України, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Згідно зі ст. 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Перебування на території України підрозділів Збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв`язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Наприкінці 2013 року, у зв'язку з не сприйняттям демократичних процесів, які відбувалися на території України, в окремих невстановлених осіб виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема, шляхом створення і фінансування терористичної організації на території Луганської області України.

Так, 27.04.2014 у м. Луганську створено так звану «Луганську народну республіку» та видано «Акт про проголошення державної самостійності «Луганської народної республіки» (далі за текстом – «ЛНР»), яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014, на порушення порядку, встановленого Конституцією України так званого «загального обласного референдуму» на території Луганської області, з питання визнання державної самостійності «ЛНР», та вчинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони (далі за текстом – МО) України та Міністерства внутрішніх справ (далі за текстом – МВС) України.

11.05.2014 в окремих містах та районах Луганської області, всупереч законодавству України, проведено вказаний так званий «референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ЛНР».

Окрім того, утримання частини території Луганської області, взятої представниками терористичної організації «ЛНР» під контроль шляхом насильницьких злочинних дій, та досягнення завдання щодо зміни меж території та державного кордону України у спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України, потребує значних людських ресурсів, проведення їх навчання та забезпечення озброєнням та військовою технікою для можливості здійснення опору Збройним Силам

України (далі за текстом – ЗС України), вчинення інших терористичних актів з метою залякування населення, провокації воєнного конфлікту тощо.

При цьому, намагання досягти однієї з цілей, а саме створення в очах міжнародної спільноти та місцевих мешканців образу «ЛНР» як легітимного державного утворення, що має власні органи державної влади, місцевого самоврядування та військові, в тому числі, збройні формування, призвело до прийняття ватажками терористичної організації «ЛНР» рішення щодо створення та функціонування окремих організованих груп, об'єднаних єдиним планом здійснення ними злочинної діяльності по закріпленим напрямкам, тобто окремих злочинів терористичної організації в цілому. В межах вказаних організованих груп розділені функції між її учасниками з ієрархічним закріпленням їх обов'язків.

Такі організовані групи умовно поділені на так звані «політичний» і «силовий» блоки, та подекуди, окремі організовані групи виконують функції обох блоків.

Так, на учасників політичного блоку покладаються наступні обов'язки:

- створення так званих «органів державної влади «ЛНР»» та організація їх діяльності;

- видача документів, що мають ознаки нормативно-правових актів, від імені нікчемних, у відповідності до законодавства України, «органів державної влади «ЛНР»»;

- організація та проведення незаконних референдуму та виборів на території Луганської області про визнання суверенітету незаконного державного утворення «ЛНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення Луганської області щодо діяльності терористичної організації «ЛНР» з метою схиляння їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії між лідерами терористичних організацій «ЛНР» і «ДНР», представниками влади та ЗС РФ з метою координації дій щодо застосування актів збройної сили проти держави України, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності терористичної організації «ЛНР», що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для здійснення актів застосування збройної сили проти держави України, зокрема протидії правоохоронним органам та силам антитерористичної операції й Операції Об'єднаних сил (далі за текстом – АТО й ООС);

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку терористичної організації «ЛНР» та для забезпечення їх протиправної діяльності;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності терористичної організації «ЛНР», дискредитації діяльності органів державної влади України й осіб, задіяних у ході проведення АТО та ООС, та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- забезпечення учасників терористичної організації «ЛНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами тощо.

Водночас, на учасників силового блоку покладаються наступні обов'язки:

- ведення терористичної діяльності проти органів державної влади України, військових підрозділів України та мирного населення, а саме здійснення з використанням невстановленої органами досудового розслідування військової техніки, в тому числі артилерійського озброєння (самохідні артилерійські установки, реактивні системи залпового вогню тощо), вогнепальної зброї (кулемети, автомати, гвинтівки тощо) та боєприпасів (артилерійські снаряди, міни, гранати тощо) терористичних актів (обстріли з артилерійського озброєння та вогнепальної зброї) щодо військовослужбовців ЗС України й інших військових формувань України, задіяних у проведенні АТО й ООС на території Луганської області, працівників органів влади України й інших осіб, в тому числі і мирного населення, з метою дестабілізації обстановки на території Луганської області та України в цілому, сприяння втрати авторитету органів державної влади України та сприяння подальшому захопленню території Луганської області не передбаченими законом збройними формуваннями (далі за текстом – НЗФ) терористичної організації «ЛНР»;

- створення НЗФ та участь у їх діяльності;

- вчинення терористичних актів та диверсій на території України;

- вербування нових учасників до складу силового блоку «ЛНР» та керівництво їхніми діями;

- організація та ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями ЗС України, задіяними у проведенні АТО й ООС;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Луганської області;

- з метою опору представникам державної влади України та унеможливлення припинення злочинної діяльності правоохоронними органами України та ЗС України, організація у групи осіб, які є прихильниками злочинної діяльності учасників терористичної організації «ЛНР», озброєння зазначених осіб та керівництво їхніми діями;

- захоплення зброї чи заволодіння в інший спосіб бойовими припасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення АТО й ООС і забезпечення власної злочинної діяльності;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу легітимну владу в Україні;

- організація поставок зброї, бойових припасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації;

- силова підтримка учасників політичного блоку та інших незаконних утворень терористичної організації «ЛНР», а також укріплення й охорона зайнятих ними будівель та споруд;

- організація виробництва, налагоджування ремонту деяких видів зброї та бойових припасів, створення так званого військово-промислового комплексу терористичної організації «ЛНР»;

- незаконне переслідування фізичних та юридичних осіб, які перебувають як на тимчасово окупованій території, так і за її межами, за невиконання ними вимог учасників терористичної організації «ЛНР», в тому числі і незаконне позбавлення волі таких осіб, заволодіння їх майном на користь терористичної організації «ЛНР» тощо.

На керівників блоків терористичної організації «ЛНР» також покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочинів за допомогою керівників груп, що входять до складу вищевказаних блоків.

Відповідно до розподілу функцій, встановленого організаторами та керівниками терористичної організації «ЛНР», загальнополітичне керівництво терористичною діяльністю вказаної терористичної організації здійснювали Болотов Валерій Дмитрович, Карякін Олексій В'ячеславович, Баширов Марат Фаатович, Плотницький Ігор Венедиктович, Івакін Юрій Володимирович, Корнет Ігор Олександрович, Пасічник Леонід Іванович, Винокуров Станіслав Євгенович та інші особи, а безпосереднє керівництво силовим блоком, до складу якого входили НЗФ: батальйон (бригада) «Прізрак», батальйон «Зоря», батальйон «Август», «Козача національна гвардія», батальйон «Лєший», батальйон «Русь», батальйон «Корнилівці» і т.д., здійснювали Мозговий О.Б., Патрушев А.О., Костін О.В., Козіцин М.І. та інші особи.

Одним із основних завдань учасників терористичної організації «ЛНР» є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, утримування захопленої частини території Луганської області під своїм контролем, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України шляхом застосування зброї, вчинення обстрілів, вибухів, підпалів та інших дій, що створюють небезпеку для життя та здоров'я людей, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звана «Луганська народна республіка» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому відповідно до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією.

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, та відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони (далі за текстом – РНБО) України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» на території Донецької та Луганської областей розпочато проведення АТО, яка тривала до 30.04.2018.

З 30.04.2018 відповідно до указу Президента України від 30.04.2018 № 116/2018 «Про затвердження рішення Ради національної безпеки і оборони України від 30 квітня 2018 року «Про широкомасштабну антитерористичну операцію на території Донецької та Луганської областей» та наказу Верховного Головнокомандувача ЗСУ «Про початок операції Об'єднаних сил із забезпечення національної безпеки й оборони, відсічі та стримування збройної агресії Російської Федерації на території Донецької та Луганської областей» АТО отримало формат ООС, яка тривала до 24.02.2022.

07.10.2014 наказом керівника АТЦ при СБУ за № 33/6/9 районами проведення АТО визначені території Донецької та Луганської областей.

З квітня 2014 року по теперішній час учасниками терористичної організацій «ЛНР», що реалізують злочинний умисел щодо досягнення вищезазначених завдань, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема, щодо визнання легітимності діяльності «ЛНР» та влади її керівників, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Луганської області, акти застосування збройної сили проти військовослужбовців ЗС України, правоохоронних

органів України й інших представників сил АТО й ООС у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші кримінальні правопорушення.

Як наслідок, частина території Луганської області опинилась під контролем представників терористичної організації «ЛНР», підконтрольних РФ, та відповідно до Постанови ВР України № 254-VIII від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», Постанови ВР України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування», та Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» набула статусу тимчасово окупованої території.

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ЛНР» або за їх участі визнані у зверненнях ВР України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ЛНР» терористичною організацією. Зокрема, у Зверненні ВР України до ООН, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи (далі за текстом – ПАРЄ), Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї Організації з безпеки і співробітництва в Європі (далі за текстом – ОБСЄ), Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання РФ державою-агресором, затвердженому Постановою ВР України від 27.01.2017 за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, ПАРЄ, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВР України від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за № 1597-VII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за № 337-VIII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ЛНР» і «ДНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

Факт створення «ЛНР» за підтримки та під контролем РФ визнано Резолюцією ПАРЄ від 12.10.2016. При цьому в Резолюції зазначено, що «ЛНР» та всі її «установи» не мають будь-якої легітимності у відповідності до українського або міжнародного права.

З метою сприяння насильницькій зміні меж території України, на виконання завдань силового блоку терористичної організації «ЛНР» з квітня 2014 року на частині території Луганської області групами осіб, які здійснювали захоплення адміністративних будівель органів державної влади України та правоохоронних органів України на території Луганської області, після незаконного заволодіння зброєю та бойовими припасами із зазначених будівель, утворено ряд НЗФ.

Так, для виконання вищезазначених функцій силового блоку терористичної організації «ЛНР», 07.10.2014 її самопроголошеним головою виданий указ за № 15, згідно якому створено незаконне військове формування «Народна міліція ЛНР», на яке

покладено функції здійснення збройного опору силам АТО на території Луганської та Донецької областей та забезпечення захисту життєдіяльності зазначеної терористичної організації від зовнішніх загроз.

Вказане формування має організовану структуру військового типу, а саме єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність та дисципліну, його учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають тяжке військове озброєння та військову техніку. В зазначеному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає в здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур «ЛНР», придушення організованого опору населення на окупованій території, депортації населення Луганської області, встановлення режиму військового стану, протистояння підрозділам Збройних Сил України та правоохоронних органів України, знищення їх живої сили і матеріальних засобів, а також скоєння інших тяжких та особливо тяжких кримінальних правопорушень. Вказані формування дислокуються в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Луганської області та мають загальну координацію керівництва.

В листопаді 2014 року у складі т.зв. «Народної міліції ЛНР» створений структурний підрозділ – «4 окрема мотострілецька бригада (військова частина 74347» (далі – «4 ОМСБр») з дислокацією у місті Алчевськ, Алчевського району, Луганської області, якому, за рішенням керівництва терористичної організації «ЛНР», доручено здійснення збройного опору силам АТО/ООС, проведення артилерійських обстрілів та залякування цивільного населення на території Луганської області. З метою виконання цих завдань у складі «4 ОМСБр» сформовані окремі артилерійські, мотострілецькі та інші підрозділи, до складу яких на постійній основі залучені громадяни України та інших держав, радикально налаштовані до діючої державної влади України.

З 2015 по 2022 роки 4 ОМСБр брала участь у бойових діях в районі села Жолобок Сєвєродонецького району Луганської області та інших районах Луганської області.

Так, з 2014 року громадянин України **Дубовик Сергій Вікторович**, 11.07.1984 р.н., підтримуючи проросійську ідеологію, з власної ініціативи, з метою вчинення терористичних актів, усвідомлюючи, що учасники вказаної терористичної організації з моменту її створення систематично вчиняли на території України терористичні акти, здійснювали залякування населення, вбивства громадян, захоплення адміністративних будівель органів державної влади і місцевого самоврядування України, вчиняли інші тяжкі й особливо тяжкі злочини, що призводило до дестабілізації суспільно-політичної ситуації в Україні, маючи наміри брати участь у діяльності цієї терористичної організації та здійснювати збройний опір силам АТО/ООС, добровільно вступив до МГБ терористичної організації «ЛНР» та входив до складу групи Станіслава Дробишева.

Згідно з функціональними обов'язками Дубовик С.В. зобов'язаний виконувати функції контррозвідки та займатися контррозвідувальними операціями.

В ході виконання своїх функцій в складі групи Дробишева Станіслава, перебуваючи на тимчасово окупованій території України – Луганській області, Дубовик С.В. разом із іншими членами вказаної групи, зокрема із Станіславом Дробишевим (позивний Югосла), Дмитром Вакуленком, Гнатом Чередніченком, Василем Санніковим, Сергієм Колосовим, Георгієм Алікбековим, Михайлом Коваленком, Анастасом Самуровим, Андрієм Мазолеєм, Андрієм Лейвісом, Андрієм Манохіним , Андрієм Германом, Дмитром Щербиною, Ігорем Дробишевим, Артуром

Полтавським та Євгенієм Литвиновим вчиняли захоплення і тортури проукраїнськи налаштованих громадян а також бізнесменів з ціллю вимагання.

Станом на 2017 рік Дубовик С.В. проходив службу в складу 4 ОМСБр 2 АК НМ терористичної організації «ЛНР» з місцем дислокації в м. Алчевськ, Алчевського району, Луганської області (військова частина Л74347).

З 2014 року Дубовик С.В., перебуваючи у складі вищевказаної бригади, спільно із учасниками інших збройних та терористичних формувань так званої «ЛНР» брав безпосередню участь в збройних протистояннях з силами АТО на території Луганської області.

Згідно з функціональними обов'язками Дубовик С.В. зобов'язаний вивчати свою зброю (автомат), основи ведення загальновійськового бою, дії в наступі, обороні, зустрічному бої, при форсуванні водних перешкод та в складі десанту, володіти особистою зброєю, прийомами посадки та висадки з автомобіля, бойової машини піхоти, бронетранспортера, ведення бою в лісі, горах, населених пунктах, вдень та вночі, в умовах поганої видимості, різних кліматичних умовах, в будь який період року, вести із автомата прицільний вогонь по противнику, спостерігати за результатами вогню та уміло його коректувати, обладнувати різного роду захисні споруди, застосовувати всі види зброї, які перебувають на озброєнні відділення та взводу, мінувати місцевість та розміновувати проходи в мінних полях, користуватися пристроями і механізмами, розташованими в автомобілі, бойові машині піхоти, бронетранспортері, допомагати наводчику-оператору в технічному обслуговуванні озброєння бойової машини піхоти, бронетранспортера, а водію – в проведенні технічного обслуговування автомобіля, бойової машини піхоти, бронетранспортера.

Крім цього, Дубовик С.В. забезпечував виконання обов`язків військової служби у незаконних збройних формувань терористичної організації «ЛНР», а саме: бути вірним військовій присязі, дотримуватися конституції і законів ЛНР; суворо і точно виконувати вимоги загальновійськових статутів; в період проходження військової служби по контракту добросовісно виконувати всі загальні, посадові і спеціальні завдання військовослужбовців установлених законодавством та іншими нормативно-правовими актами ЛНР, виконувати вимоги військової присяги та інших нормативно-правових актів ЛНР; при скоєнні правопорушень, нести всі види юридичної відповідальності відповідно до законодавства ЛНР; дотримуватися військової дисципліни, виконувати накази, розпорядження і вимоги командира (начальника); дотримуватися установлений порядок користування секретними документами і військовою технікою (апаратурою), берегти в таємниці відомості отримані в ході проходження військової служби.

Дубовик С.В. усвідомлював, що його діяльність у складі терористичної організації «ЛНР» спрямована на заволодіння окремими територіями України та їх утримання, силову підтримку владних структур самопроголошеної республіки, знищення живої сили та матеріальних ресурсів Сил безпеки та оборони України, здійсненні терористичних та диверсійно-розвідувальних актів, з використанням вогнепальної зброї, вибухових речовин та іншого озброєння.

Зміст підозри Дубовика С.В. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Дубовик Сергій Вікторович, підозрюється у тому, що він, діючи умисно, в порушення ст. 68 Конституції України, у листопаді 2021 року, підтримуючи проросійську ідеологію, з власної ініціативи, з метою вчинення терористичних актів,

усвідомлюючи, що учасники вказаної терористичної організації з моменту її створення систематично вчиняли на території України терористичні акти, здійснювали залякування населення, вбивства громадян, захоплення адміністративних будівель органів державної влади і місцевого самоврядування України, вчиняли інші тяжкі й особливо тяжкі злочини, що призводило до дестабілізації суспільно-політичної ситуації в Україні, маючи наміри брати участь у діяльності цієї терористичної організації та здійснювати збройний опір силам АТО/ООС, добровільно вступив до МГБ терористичної організації «ЛНР» та входив до складу групи Станіслава Дробишева.

Згідно з функціональними обов'язками Дубовик С.В. зобов'язаний виконувати функції контррозвідки та займатися контррозвідувальними операціями.

В ході виконання своїх функцій в складі групи Дробишева Станіслава, перебуваючи на тимчасово окупованій території України – Луганській області, Дубовик С.В. разом із іншими членами вказаної групи, зокрема із Станіславом Дробишевим (позивний Югосла), Дмитром Вакуленком, Гнатом Чередніченком, Василем Санніковим, Сергієм Колосовим, Георгієм Алікбековим, Михайлом Коваленком, Анастасом Самуровим, Андрієм Мазолеєм, Андрієм Лейвісом, Андрієм Манохіним , Андрієм Германом, Дмитром Щербиною, Ігорем Дробишевим, Артуром Полтавським та Євгенієм Литвиновим вчиняли захоплення і тортури проукраїнськи налаштованих громадян а також бізнесменів з ціллю вимагання.

Станом на 2017 рік Дубовик С.В. проходив службу в складу 4 ОМСБр 2 АК НМ терористичної організації «ЛНР» з місцем дислокації в м. Алчевськ, Алчевського району, Луганської області (військова частина Л74347).

З 2014 року Дубовик С.В., перебуваючи у складі вищевказаної бригади, спільно із учасниками інших збройних та терористичних формувань так званої «ЛНР» брав безпосередню участь в збройних протистояннях з силами АТО на території Луганської області.

Згідно з функціональними обов'язками Дубовик С.В. зобов'язаний вивчати свою зброю (автомат), основи ведення загальновійськового бою, дії в наступі, обороні, зустрічному бої, при форсуванні водних перешкод та в складі десанту, володіти особистою зброєю, прийомами посадки та висадки з автомобіля, бойової машини піхоти, бронетранспортера, ведення бою в лісі, горах, населених пунктах, вдень та вночі, в умовах поганої видимості, різних кліматичних умовах, в будь який період року, вести із автомата прицільний вогонь по противнику, спостерігати за результатами вогню та уміло його коректувати, обладнувати різного роду захисні споруди, застосовувати всі види зброї, які перебувають на озброєнні відділення та взводу, мінувати місцевість та розміновувати проходи в мінних полях, користуватися пристроями і механізмами, розташованими в автомобілі, бойові машині піхоти, бронетранспортері, допомагати наводчику-оператору в технічному обслуговуванні озброєння бойової машини піхоти, бронетранспортера, а водію – в проведенні технічного обслуговування автомобіля, бойової машини піхоти, бронетранспортера.

Крім цього, Дубовик С.В. забезпечував виконання обов`язків військової служби у незаконних збройних формувань терористичної організації «ЛНР», а саме: бути вірним військовій присязі, дотримуватися конституції і законів ЛНР; суворо і точно виконувати вимоги загальновійськових статутів; в період проходження військової служби по контракту добросовісно виконувати всі загальні, посадові і спеціальні завдання військовослужбовців установлених законодавством та іншими нормативно-правовими актами ЛНР, виконувати вимоги військової присяги та інших нормативно-правових актів ЛНР; при скоєнні правопорушень, нести всі види юридичної

відповідальності відповідно до законодавства ЛНР; дотримуватися військової дисципліни, виконувати накази, розпорядження і вимоги командира (начальника); дотримуватися установлений порядок користування секретними документами і військовою технікою (апаратурою), берегти в таємниці відомості отримані в ході проходження військової служби.

Дубовик С.В. усвідомлював, що його діяльність у складі терористичної організації «ЛНР» спрямована на заволодіння окремими територіями України та їх утримання, силову підтримку владних структур самопроголошеної республіки, знищення живої сили та матеріальних ресурсів Сил безпеки та оборони України, здійсненні терористичних та диверсійно-розвідувальних актів, з використанням вогнепальної зброї, вибухових речовин та іншого озброєння.

Таким чином, Дубовик Сергій Вікторович підозрюється у тому, що він своїми вищеописаними умисними діями, які виразились в участі у терористичній організації, вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ у Хмельницькій області
підполковник юстиції **Топільчук Андрій Анатолійович**

ПОГОДЖЕНО
Прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Хмельницької обласної прокуратури **Якушко Надія Анатоліївна**
«4» серпня 2025 року

Підозрюваному роз'яснено його права та обов'язки, передбачені ст. 42 КПК України:

Підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Крім того, на всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом

України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ _____

«___» год. «___» хвилин «___» серпня 2025 року

Захисник _____ _____

«15» год. «01» хвилин «21» серпня 2025 року

Повідомлення про підозру вручив
Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ у Хмельницькій області
підполковник юстиції Андрій ТОПІЛЬЧУК